

У Х В А Л А
ДРУГОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Публічного акціонерного товариства „УКРАЇНСЬКА ІННОВАЦІЙНА КОМПАНІЯ“ щодо відповідності Конституції України (конституційності) частини четвертої статті 75, частини першої статті 300 Господарського процесуального кодексу України, першого речення абзацу першого, другого речення абзацу другого частини третьої, частин четвертої, п'ятої статті 34, другого речення частини першої статті 36, частин четвертої, п'ятої статті 44, пунктів 1, 2 частини першої статті 48 Закону України „Про систему гарантування вкладів фізичних осіб“

м. К и ї в
19 жовтня 2022 року
№ 153-2(II)/2022

Справа № 3-77/2022(186/22)

Друга колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України у складі:

Сліденко Ігор Дмитрович (голова засідання, доповідач),
Головатий Сергій Петрович,
Лемак Василь Васильович,

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Публічного акціонерного товариства „УКРАЇНСЬКА ІННОВАЦІЙНА КОМПАНІЯ“ щодо відповідності Конституції України (конституційності) частини четвертої статті 75, частини першої статті 300 Господарського процесуального кодексу України, першого речення абзацу першого, другого речення абзацу другого частини третьої, частин четвертої, п'ятої статті 34, другого речення

частини першої статті 36, частин четвертої, п'ятої статті 44, пунктів 1, 2 частини першої статті 48 Закону України „Про систему гарантування вкладів фізичних осіб“ від 23 лютого 2012 року № 4452–VI зі змінами (Відомості Верховної Ради України, 2012 р., № 50, ст. 564).

Заслухавши суддю-доповідача Сліденка І.Д. та дослідивши матеріали справи, Друга колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а :

1. До Конституційного Суду України звернулося Публічне акціонерне товариство „УКРАЇНСЬКА ІННОВАЦІЙНА КОМПАНІЯ“ (далі – Товариство) з клопотанням перевірити на відповідність Конституції України (конституційність) частину четверту статті 75, частину першу статті 300 Господарського процесуального кодексу України (далі – Кодекс), перше речення абзацу першого, друге речення абзацу другого частини третьої, частини четверту, п'яту статті 34, друге речення частини першої статті 36, частини четверту, п'яту статті 44, пункти 1, 2 частини першої статті 48 Закону України „Про систему гарантування вкладів фізичних осіб“ від 23 лютого 2012 року № 4452–VI зі змінами (далі – Закон).

Відповідно до частини четвертої статті 75 Кодексу підставами звільнення від доказування є, зокрема, обставини, встановлені рішенням суду в господарській, цивільній або адміністративній справі, що набрало законної сили, не доказуються при розгляді іншої справи, у якій беруть участь ті самі особи або особа, стосовно якої встановлено ці обставини, якщо інше не встановлено законом. Згідно з частиною першою статті 300 Кодексу, переглядаючи у касаційному порядку судові рішення, суд касаційної інстанції в межах доводів та вимог касаційної скарги, які стали підставою для відкриття касаційного провадження, та на підставі встановлених фактичних обставин справи перевіряє

правильність застосування судом першої чи апеляційної інстанції норм матеріального і процесуального права.

Перше речення абзацу першого, друге речення абзацу другого частини третьої, частини четверта, п'ята статті 34 Закону стосуються питань запровадження тимчасової адміністрації, друге речення частини першої статті 36 Закону – наслідків запровадження тимчасової адміністрації, частини четверта, п'ята статті 44 Закону – ліквідації банку і призначення уповноваженої особи Фонду гарантування вкладів фізичних осіб, пункти 1, 2 частини першої статті 48 Закону – повноваження Фонду гарантування вкладів фізичних осіб під час здійснення ліквідації банку.

Оспорювані норми Кодексу та Закону, на думку Товариства, не відповідають частинам першій, другій статті 8, частині четвертій статті 13, частині першій статті 19, частинам першій, четвертій статті 41, частині першій статті 42, частинам першій, другій статті 55, частині першій статті 64, пункту 9 частини другої статті 129, частині першій статті 129¹ Конституції України.

Товариство стверджує, що застосування Верховним Судом частини четвертої статті 75, частини першої статті 300 Кодексу, а також першого речення абзацу першого, другого речення абзацу другого частини третьої, частин четвертої, п'ятої статті 34, другого речення частини першої статті 36, частин четвертої, п'ятої статті 44, пунктів 1, 2 частини першої статті 48 Закону призвело до порушення прав Товариства, гарантованих Основним Законом України, а саме: володіти, користуватися і розпоряджатися своєю власністю та не бути протиправно позбавленим права власності, яке є непорушним (частини перша, четверта статті 41); здійснювати підприємницьку діяльність, яка не заборонена законом (частина перша статті 42); не зазнавати обмежень конституційних прав, крім тих, що передбачені Конституцією України (частина перша статті 64).

Обґрунтовуючи свої твердження, Товариство цитує окремі норми Конституції України, Кодексу, Закону, посилається на Конвенцію про захист

прав і основоположних свобод 1950 року, Перший протокол до цієї конвенції, Доповідь „Верховенство права“, схвалена на 86-му пленарному засіданні Європейської Комісії „За демократію через право“ (Венеційська Комісія), яке відбулося 25–26 березня 2011 року, рішення Конституційного Суду України, практику Європейського суду з прав людини, а також на судові рішення у його та інших справах.

2. Вирішуючи питання про відкриття конституційного провадження у справі, Друга колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України виходить із такого.

Згідно із Законом України „Про Конституційний Суд України“ конституційною скаргою є подане до Конституційного Суду України письмове клопотання щодо перевірки на відповідність Конституції України (конституційність) закону України (його окремих положень), що застосований в остаточному судовому рішенні у справі суб'єкта права на конституційну скаргу (частина перша статті 55); конституційна скарга має містити обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих положень) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону (пункт б частини другої статті 55); конституційна скарга вважається прийнятною за умов її відповідності вимогам, передбаченим, зокрема, статтею 55 цього закону (абзац перший частини першої статті 77).

2.1. Із аналізу конституційної скарги та долучених до неї матеріалів убачається, що остаточним судовим рішенням у справі Товариства є постанова Верховного Суду у складі колегії суддів Касаційного господарського суду від 29 червня 2022 року, однак у ній застосовано лише частину першу статті 300 Кодексу. Оскільки частина четверта статті 75 Кодексу, перше речення абзацу першого, друге речення абзацу другого частини третьої, частини четверта, п'ята статті 34, друге речення частини першої статті 36,

частини четверта, п'ята статті 44, пункти 1, 2 частини першої статті 48 Закону в остаточному судовому рішенні у справі Товариства застосовані не були, Товариство не можна вважати належним суб'єктом звернення до Конституційного Суду України з конституційною скаргою у розумінні вимог частини першої статті 55, абзацу першого частини першої статті 56 Закону.

Отже, наведене є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі в цій частині згідно з пунктом 1 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – звернення до Конституційного Суду України неналежним суб'єктом.

2.2. Товариство, цитуючи окремі норми Конституції України, законів України, посилаючись на міжнародні акти, рішення Конституційного Суду України, практику Європейського суду з прав людини, не навело аргументів щодо неконституційності частини першої статті 300 Кодексу, а фактично лише висловило незгоду з наданою Верховним Судом оцінкою преюдиціальності судових рішень при касаційному розгляді його справи, тобто із застосуванням ним норм процесуального права, що не може вважатися належним обґрунтуванням тверджень щодо невідповідності Конституції України оспорюваних норм Кодексу в розумінні пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“.

Отже, наведене є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі в цій частині згідно з пунктом 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

Ураховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 50, 55, 56, 58, 62, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Друга колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у х в а л и л а:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Публічного акціонерного товариства „УКРАЇНСЬКА ІННОВАЦІЙНА КОМПАНІЯ“ щодо відповідності Конституції України (конституційності) частини четвертої статті 75 Господарського процесуального кодексу України, першого речення абзацу першого, другого речення абзацу другого частини третьої, частин четвертої, п'ятої статті 34, другого речення частини першої статті 36, частин четвертої, п'ятої статті 44, пунктів 1, 2 частини першої статті 48 Закону України „Про систему гарантування вкладів фізичних осіб“ від 23 лютого 2012 року № 4452-VI зі змінами на підставі пункту 1 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – звернення до Конституційного Суду України неналежним суб'єктом, частини першої статті 300 Господарського процесуального кодексу України на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала є остаточною.

**ДРУГА КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**